(1402) "रिगि गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-154. सक. सेट्. पर.)
रिङ्गकः-ङ्गिका, रिङ्गकः-ङ्गिका, रिरिङ्गिषकः-षिका, रेरिङ्गकः-ङ्गिका ;
रिङ्गिता-त्री, रिङ्गयिता-त्री, रिरिङ्गिषिता-त्री, रेरिङ्गिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि भौवादिककङ्कतिवत् (140) ज्ञेयानि।
खलि ईषद्रिङ्गः-दूरिङ्गः सुरिङ्गः ; शतरि-रिङ्गन्-न्ती इति विशेषः।

(1403) "रिच वियोजनसंपर्चनयोः"
(X-चुरादिः-1817. सक. सेट्. उभ.) आधृषीयः।

'–वियोजनसंयमनयोः इति मुकुटः' इति अमरसुधा (1-17।)। सम्पर्चनम्=मिश्रीकरणम्। अभिधानवैचित्र्यात् धातोरस्य परस्परविरुद्धार्थकत्वम्।
'रिचिर् विरेचने रिङ्क्ते रिणक्ति श्चे, वियोजने।
सम्पर्चने च यौ वा णौ रेचयत्यपि रेचति॥' (श्लो. 52) इति देवः।
रेचकः-चिका, रिरेचयिषकः-षिका, रेचकः-चिका, रिरिक्षकः-क्षिका,
रेरिचकः-चिका ; रेचयिता-त्री, रिरेचयिषिता-त्री, रेचिता-त्री, रिरिक्षिता-त्री,
रेरिचिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकचर्पयतिवत् (554) बोध्यानि। आधृषीयत्वादस्य णिज्विकल्पः। णिजभावपक्षे 'पचि वचि विचिरिचि-रञ्जिपृच्छतीन्—' (व्याघ्रभूतिकारिका 7-2-10) इत्यनिट्कारिकासु पाठादनिट्त्वं बोध्यम्। अत्र 'रिचि—' इति रौधादिकस्य, चुरादिषु पठितस्य णिजभावपक्षे औत्सर्गिकशब्विकरणकस्य च सामान्येन ग्रहणम्। णिजभावपक्षे निष्ठायाम्—[A]विरिक्तः।

(1404) "रिचिर् विरेचने" (VII-रुधादिः-1441. अक. अनि. उभ.)
'विरेचनम्=निःसारणम्।' इति क्षीरस्वामी।
'रिचिर् विरेचने रिङ्क्ते रिणक्ति श्चे, वियोजने।
सम्पर्चने च यौ वा णौ रेचयत्यपि रेचति॥' (श्लो. 52) इति देवः।
रेचकः-चिका, रेचकः-चिका, [1]रिरिक्षकः-क्षिका, रेरिचकः-चिका ;
रेक्ता-रेक्त्री, रेचयिता-त्री, रिरिक्षिता-त्री, रेरिचिता-त्री ;

---

1. अनिट्कारिकासु (काशिका 7-2-10) पाठादस्यानिट्त्वम्। 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वे, 'चोः कुः' (8-2-30) इति कुत्वे षत्वे च रूपम्।

A. 'अजरद्वृषवद् विरिक्तपीडः पुनरभ्येत्य विशिष्टचित्ततोऽपि।' धा. का. 3-49.